

unfoldingWord® Hebrew Bible

Zechariah

Version 2.1.26

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-28Date:

2.1.26Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Zechariah
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
5	Chapter 6
5	Chapter 7
6	Chapter 8
6	Chapter 9
6	Chapter 10
7	Chapter 11
7	Chapter 12
7	Chapter 13
7	Chapter 14
9	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Zechariah

Chapter 1

¹ בחודש השמיני בשנת שתים לזרישׁ היה דבריוּהוּ אל-זְכַרְיָה בְּרִבְרָכָה בֶּן-עֲדֹן הנביא לאמר: ² קָצֵף וְהִוא עַל-אֲבוֹתיכֶם קָצֵף: ³ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שבבו נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴ אל-תְּהִרּוּ כְּאַבְתֵּיכֶם אשר קרוואיליקם זביבאים הראשונים לאמור כה אמר יהוה צבאות שבבו נאם מדריכיכם הרעים ומעליכם ⁵ הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאמ' יהוה: ⁶ אך | דברי וחקוי אשר צויתי את-עבדך הנבאים הללו השיגו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר קלים יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו וככעולינו כן עשה אנתנו: ⁷ ביזט' עשרים וארבלה לעשת' עשר חדש הויא חדש בשנות שתים לדרישׁ היה דבריוּהוּ אל-זְכַרְיָה בְּרִבְרָכָה בֶּן-עֲדֹן הנביא לאמר: ⁸ ראיית | הלוּה והנה איש רכוב על-סוס אדים והוא עמד בין ההדים אשר במצלה ואחריו סוסים אדים שרים ולבנים: ⁹ ואמר מה-אליה אדי ויאמר אליו הפלאך הדבר כי אני אראן מה-המה אלה: ¹⁰ וכן העיש העמד ביריה-הדים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להנמלר בארץ: ¹¹ ועמו את-הפלאך יהוה העמד בין ההדים ויאמרו התהלך הארץ והנה כל-הארץ ישבת ושקטה: ¹² ויען מל-הארנה ויאמר יהוה צבאות עד-תְּמִתְתֵּן אתה לאיירחם אתיירושלם ואת ערי יהודה אשר עצמה זה שביעים שנה: ¹³ ויען יהוה את-הפלאך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ ויאמר אליו הפלאך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציוון קנא גדולה: ¹⁵ וקצת גדול אני קצת על-הגוים השאננים אשר אני קצתמי מעט וטעה עזורה לרעה: ¹⁶ לכן כה אמר יהוה ש贬תי לירושלם ברוחמים ביתו יבנה בה נאם יהוה צבאות וקנו ¹⁷ יטעה על-ירושלם: ¹⁷ עד | קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עד תפוצינה ערי מטבח וথם יהוה עוד את-ציוון ובחר עוד בירושלם: 2

¹⁸ (2:1) ואשא את-יעני וארה והנה ארבע קינות: ¹⁹ (2:2) ויאמר אל-הפלאך הדבר כי מה-אליה ויאמר אליו הקינות אשר זו אתייה-זה אתי-ישראל וירושלם: ²⁰ (2:3) ויראני יהוה ארבעה חמשים: ²¹ (2:4) ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאלה הקינות אשר-זרו את-יהודה כפ-איש לא-נשא ראש ויבאו אלה להחריד אתם ליזות את-קרנות הנשים קרן אל-ארץ יהודה לזרותה:

"strong= "c:H5953" x-morph= "He,C:Vhrmpc:Sp2mp lemma= "עלל"¹¹ ומעליליכם | lemma= "עלל"¹² וקוה | lemma= "קוה"¹³ ^{1:16}

Chapter 2

¹ (5) ואשא עיני וארה והנה איש ובידו חבל מדה: ² (6) ויאמר אנה אתה הלוּ ויאמר אלה למד את-ירושלם לראות כמה-חרבה וכמה ארקה: ³ (7) והנה הפלאך הדבר כי יצאה ומלאך אחר יצא להראתו: ⁴ (8) ויאמר אלו רץ דבר אל-הנער הלוּ לאכזר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובכמה בתוכה: ⁵ (9) ואני אהיה-לה נאמ' יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ⁶ (10) הני הוי ונסו מארץ צפון נאמ' יהוה ל' כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאמ' יהוה: ⁷ (11) הני ציון המלטו יושבת בת-בבל: ⁸ (12) כי אלה יהוה צבאות אחר בזבז שלחני אל-הגום השלים אתכם כי הנגע בהם נגע בברכת עני: ⁹ (13) ל' הנני מגיף את-ידי עלייהם והו שיל לעבדיכם יודעתם קי-יה-זה צבאות שלחני: ¹⁰ (14) רני ושמתי בת-ציוון כי הנני וא-שכני בת-וכר נאמ' יהוה: ¹¹ (15) וולו גוים רבים אל-יה-זה בזום ההוא והו ל' עם ושכני בת-וכר וידעת קי-יה-זה צבאות שלחני אליך: ¹² (16) ונחל יהוה את-יה-זה חלקו על אדמות הארץ ובחר עוד ירושלם: ¹³ (17) הנם כל-בשר מפנֵי יהוה כי נעור מפנֵי קדשו: 2

Chapter 3

¹ ויראני את-יה-זה בערך הכהן הגדול עד לפניו מלאך יהוה והשיטו עמד עלי-ימונו לשלונו: ² ויאמר יהוה אל-השיטו וגער יהוה בר-השיטו וגער יהוה בן הבוחר בירושלם הללו זה אווד מצל מאש: ³ יהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפניו המלאך: ⁴ ויען ויאמר אל-העמידים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליים ומלאך אלה העברתי מעלייך עונך ולהבש אתך מחלצות: ⁵ ואמר ושימו צנוף טהור על-ראשו ושימו הצנוף הטהור על-ראשו ולבשו בגדים ומלאך יהוה עקד: ⁶ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ⁷ כה אמר יהוה צבאות אם-בדרכיו תלך ואם את-מ Shepard תשר וgam-אתה מדין את-ביתי ועם תשمر את-חצרך ונתתני לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁸ שקע-זא יהושע הכהן הגדול אתה וריעך היישבים לפניו כיראני מופת המה כיראני מביא את-עבך צמח: ⁹ כי | הנה האבן אשר נתתי לפניו יהושע על-אבנן אחת שבעה עתים הני מפתחת פתקה נאם יהוה צבאות ומשתי את-עון הארץ-היא ביום אחד: ¹⁰ ביום הוא נאם יהוה צבאות תקרו או איש לרעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תנאה:

Chapter 4

1 נושא המלאר הדבר כי ויעירני כאיש אש-ריעור משנתנו;² ואזכור אליו מה אתה ראה ואמר³ ראיית | והנה מנורת זרבוב כליה ונלה גולראשה ושבעה גורתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנורות אשר על-ראשה;⁴ ושנים זיתים עליה אחד מיכין הנלה ואחד על-שמאללה: אען ואזכיר אל-המלאר הדבר כי לאמר מה-אללה אדני;⁵ וזאת המלאר הדבר כי ויאמר אליו הלווא ידעת מה-המה אלה ואמר לא אדני: אען ויאזכיר אל-המלאר הדבר כי לאזכיר לא-זרבבל לאזכיר לא בתייל ולא בכח כי אם-ברבווי אמר והוא צבאות;⁶ כי-יאתיה הרה-גנול לפניו זרבבל למשיר והוציא את-האבן הראשה תשאות חן חן לה:⁸ יויו דבריה-הו אלי לאמר;⁹ ידי זרבבל יסדו הבית הזה ודין תבצענה וידעת כי-יהינה צבאות של-מי אל-יכם;¹⁰ כי מי בז' קטעות ושמחו וראו את-האבן הבדיל בין זרבבל שבעה-אללה עזינו יהוה הקה משוטעים בכל-הארץ;¹¹ אען ואזכיר אל-יו מה-שני היזיטים האלה לעליימן המנורה ועל-שמאללה;¹² ואען שניית ואזכיר אל-יו מה-שתיים שבלי היזיטים אשר-בז' שני צוותות ההב המרייקים מעליהם הזהב:¹³ ייאמר אליו לאמר הלווא ידעת מה-אללה ואמר לא אדני;¹⁴ ייאמר אלה שני בוניה-היזיר העמידים על-אדון כל-הארץ:

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms" lemma|¹ ויאמר^{4:2}

Chapter 5

1 אֲשֶׁר וְאָשֶׁר עַיִן וְאָרֶה וְהַנֵּה מְגֻלָּה עַפְתָּה:² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֵהָ אַתָּה רָאָה וְמֵהָ מְגֻלָּה עַל־עָרָכֶךָ³ בְּאָפָקֶךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֶה תְּבִיא לִפְנֵי כָּל־הָאָרֶץ כִּי כָּל־הָגָנָב מִזָּה בְּכָבוֹד נָקָה וְכָל־הַנְּשָׁבָע מִזָּה בְּכָבוֹד נָקָה:⁴ הַזְּצָאָתָה נָאָם יוֹהָה צְבָאוֹת וְבָאָה אֶל־בֵּית הַנֶּגֶב וְאֶל־בֵּית הַנֶּשֶׁבָּע בְּשָׁמָיִם לְשָׁׁקָר וְלֹגֶת בְּתוֹךְ בֵּיתָו וְכָלָתוֹ וְאֶת־עַזְצָיו וְאֶת־אַבְנָיו:⁵ וַיֹּאֶלְעַזְבֵּן הַכְּלָאָר הַדָּבָר בַּיּוֹם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שָׂא נָא עַיִּינָךְ וְרָאָה מָה הַיְזָצָאת הַזֹּאת:⁶ וַיֹּאמֶר מִהִיא וַיֹּאמֶר זֶה תְּבִיא אֶל־הַיּוֹתָה הַיְזָצָאת וְאֶלְעַזְבֵּן אֶת־עַיִם בְּכָל־הָאָרֶץ:⁷ וְהַנֵּה כִּכְרַעַת נְשָׁאת וְאֶת־אַשְׁהָ אֶחָת וְיַשְׁבַּת בְּתוֹךְ הַיּוֹתָה:⁸ וַיֹּאמֶר זֶה הַרְשָׁעָה וַיַּשְׁלַׁךְ אֶת־תְּבוּן הַעֲרָתָה אֶל־תְּבוּן הַיּוֹתָה וַיַּשְׁלַׁךְ אֶת־תְּבוּן הַעֲרָתָה אֶל־תְּבוּן הַיּוֹתָה:⁹ וְאָשֶׁר עַיִן
וְאָרֶה וְהַנֵּה שְׁלִימָנִים נְשִׁים וַיֹּצְאָוֹת וַיַּרְאָוֹת וְרָאָוֹת בְּכָנוֹפָיהם וְלֹהֶנה נְגֻפִּים כְּכָנוֹפִיִּים הַחֲסִידָה וְתַשְׁאָנוֹת אֶת־הַזָּרָאָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמָיִם:¹⁰ וְאָלוֹר
אֶל־הַכְּלָאָר הַדָּבָר בַּיּוֹם מִמֶּנּוּ מִלְּמַנְתָּה:¹¹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְבָנָו תְּלַחְשֵׁת־לְהָבִיט בְּאֶרֶץ שְׁנוֹעָר וְהַוֹּקֵן וְהַנִּיחָה שֵׁם עַל־מִקְנָתָה:

Chapter 6

1 ואשׁב ואשָׂא עַיִן וְהַנֶּא אֲרֹבָע מְרֻכּוֹת וְצָאוֹת מֵבֵין שְׁנֵי הַהָרִים וְהַהָרִים הַרְחִית: **2** בְּמִרְכָּבָה הָרָאשָׁה סְוִסִים אֲדָקִים וּבְמִרְכָּבָה
הַשְׁנִית סְוִסִים שָׁחוּרִים: **3** בְּמִרְכָּבָה הַשְׁלִישִׁית סְוִסִים לְבָנִים וּבְמִרְכָּבָה הַרְבָּعִית סְוִסִים בְּרִדִים אֲמָצִים: **4** וְאָעָן וְאָמָר אֶל-הַמֶּלֶךְ הַדָּבָר בַי
מְהֵא-הָלָה אֲדָנִי: **5** וְעַן הַמֶּלֶךְ אֲלֵי אֲרֹבָע רְחוֹת הַשְׁלִימִים יוֹצְאֹת מְהִתְאַצֵּב עַל-אַדְוֹן כָּל-הָאָרֶץ: **6** אֲשֶׁר-בָּהּ הַסּוֹסִים הַשָׁחוּרִים
וְצָאוֹת אֶל-אָרֶץ צָפֹן וְהַלְבָנִים יֵצְאֹו אֶל-אֲחָרִיהם וְהַגְּרָדִים יֵצְאֹו אֶל-אָרֶץ הַתִּימְןִים: **7** וְהַמְּמָצִים צָאוֹו וּבְקָשׁוּ לְלַכְתַּה תַּלְגָר בָּאָרֶץ וְאָמָר לְכוּ
הַתְּהַלְנוּ בָאָרֶץ וְתַהְלִלָנָה בָאָרֶץ: **8** וַיַּזְעַק אָתִי וְדַבֵּר אֲלֵי לְאָמֵר רָאָה הַיּוֹצָאִים אֶל-אָרֶץ צָפֹן הַנִּיחְוּ אֲתָרוֹתָיו בָאָרֶץ צָפֹן: **9** וַיְהִי דְבָרְיהָנָה
אֲלֵי לְאָמֵר: **10** לְקֹדֶשׁ מִתְּגִלָּה מְחַלְדִי וּמִתְּטוֹבִיהָ וּמִתְּדִעָה וּבְאָתָה בַיּוֹם הַהָוָא וּבְאָתָה בֵית יְהוָה יָשִׁיבָה בְּצִפְנָה אֲשֶׁר-אָמַן מִבְּכָל:
11 וְלֹחַת כְּסִפְרַזְבָּב וְעַשְׁתִּית עַטְרוֹת וְשִׁמְתַּת בְּרָאשֵׁין יוֹשָׁע בְּנֵי-יְהוֹצָדָק הַכֹּהן הַגָּדוֹל: **12** אֲמָרָת אֲלֵי לְאָמֵר כָּה אָמֵר וְהַוָּה צְבָאות לְאָמֵר
הַנְּהָאָשׁ צַמְחָ שָׁמוֹ וּמַתְחַתְּיוֹ צַמְחָ וּבְנָה אֶת-הַיכָּל יְהוָה: **13** זֹהָא יַבְנֵה אֶת-הַיכָּל יְהוָה וְהַוְיָשָׁא הָוד וּוֹשֵׁב וּמְשַׁלֵּעַל-כָּסָא וְהַיָּה כָּהֵן
עַל-כָּסָא וּוְעַצְתָ שְׁלוֹם תְּהִי בֵין שְׁנֵים: **14** וְעַטְרָתָת תְּהִי לְחַלְמָ וְלְטוֹבִיהָ וְלִידְעָה וְלִחְנָעָה וְלִזְרָפְנִיהָ לְזִכְוֹן בְּהַיּוֹל וְהַוָּה: **15** וּרְחוֹקִים | בְּבָנָן
וּבְהַיכָּל יְהוָה וּזְדַעַתָּם כִּי-יְהוָה צָבָאות שְׁלֹחָנִים אֲלִיכָם וְהַיָּה אַם-שְׁמֹעוֹ תְשִׁמְעוֹן בְּקֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס

Chapter 7

¹ יוויה בשנת ארבעה לדר'ויש המלך היה דבריויה אל-ז'זכריה בארכובה לחודש התשע'י בכסלו;² ישלח בית-אל שר-א'ז'ר וגנום מלך ואנשיו לחילות אתי-פני יהוה;³ לאמר אל-הכהנים אשר לבית-יהוה צבאות ואלה-הנביאים לאמר האבכה בחודש החמישי הינער כאשר עשייתך זה כמזה שנות;⁴ יוויה דבריויה צבאות אל-לאקו;⁵ אמרו אל-כל-עם הארץ ואלה-הכהנים לאמר כי-צמתם וספוד בחמייש' ובשביע' וזה שביעים שנות;⁶ תאכלו וכי תשתו הלווא אתם האכל'ים ואתם השתים;⁷ הלווא את-הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים שהזום צמתני אני;⁸ יושב ושלוחה וערקה סביב'תיה והנגב והשפלה ישב;⁹ יוויה דבריויה אל-ז'זכריה לאמר: נ'ה אמר יהוה צבאות הראשוני בהיות ירושלם ישבת ושלוחה וערקה סביב'תיה והנגב והשפלה ישב;¹⁰ ואל-מנה ויתום גר ועדי אל-תעתשקו ורעת איש אחוי אל-תחשבו בלבכם: לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש אתי-חמי;¹¹ יומאנו להקשב ויתנו כתרת סורת ואזניות הקב'דו משמען; ¹² ולכטם שם'ו ממשמעו את-התורה ואת-הדברים אשר שליח יהוה

צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשונים ויהי קצף גדול מאת ירושה צבאות: ¹³ויהי כאריך-קרא ולא שמעו כן יקוראו ולא אשמע אمر ירושה
צבאות: ¹⁴ ואסערם על כל-הגויים אשר לא-ידעו ולא-אור נסופה אחריהם מעבר ושב ושים ארכ-חמדה לשקה:

Chapter 8

¹ ויהי דבריו הנה צבאות לא-אקר: ²כה אמר ירושה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: ³כה אפר והנה שבתי אל-צון
ושכתי בתור ירושם ונקראה ירושם עיר האמת והריהנה צבאות הר הקדש: ⁴כה אמר ירושה צבאות עד ישבו זקנים וקנות ברחוות
ירושם ואיש משענתו בידן מרוב נימים: ⁵ווחנות העיר מללאו ולרים וילדות משחיקם ברוחבתה: ⁶כה אמר ירושה צבאות כי פלא בעני
שרירות העם הזה בימים הם גמ-בעני פלא נאם יהוה צבאות: ⁷כה אמר ירושה צבאות ההנו מושיע את-עמך פארץ מזרחה ומארץ מבוא
ההמש: ⁸ והbabati אתם ושכנו בתור ירושם והוילו לעם ואני אהיה להם לא-אליהם באמת ובצדקה: ⁹כה-אמיר יהוה צבאות תחזקה
זילם השמים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר בזום סד בית-יהוה צבאות היכל להבנות: ¹⁰ כי לפניהם הימים הללו
שכר האדים לא נהיה ושכר הבמה אונגה וליזא וא-אינ-שלוט מנזיך ואשלח את-כל-האדם איש ברעה: ¹¹ עתנה לא כיים
הראשנים אמי לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: ¹² כי-ירע השלים הנפום תנתן פריה והארץ תנתן את-יבולו והשכים יתנו תלם והחלה
את-ישראל העם הזה את-כל-אללה: ¹³ כי-זה כאריך-יומם קוללה בניו בית יהודה ובית ויהו וישראל כן אוושע אתלם והיitem ברכה אל-תיראו
תשזקה זידכם: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לבם בהקציף אבטיכם את-עמך אמר יהוה צבאות ולא נקמות: ¹⁵ כי שבתי
זקמתי בימים אלה להטיב את-ירושם ואת-בביה יהודה אל-תיראו: ¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברך אמת איש אדרעה אמת ומפט
אלם שפטו בשעריהם: ¹⁷ ואיש | אתרעת רעה אל-המבחן ושבעת שקר אל-תאבה כי את-כל-אללה אשר שנאי נאם יהוה: ¹⁸
ויהי דבריו הנה צבאות אליו לא-אקר: ¹⁹ כה-אמיר והנה צבאות צום הרבייע וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהוה לבי-יהודה
לשון ולשמה ולמuds טוביים ומאמת והשלום אהבו: ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבוא עםינו ישב ערים רבות וזהלמי שב
את-אתה לא-אתה לאמר נלכה קלו למלות את-פניהם יהוה ולבקש את-יהודה צבאות אלק גם-אני: ²² ובאו ערים ורבם וגויים עצומים לבקש
את-יהודה צבאות בירושם ולחות את-פניהם יהוה: ²³ כה אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחויקו על-שרה אנשיים מכל לשונות הגויים
והחויקו בכנף אוש יהודו לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהם עמכם:

Chapter 9

¹ משא דבריו הנה בארץ חדר וופשך מנוחתו כי לירעה ען אדים וכל שבטי ישראל: ² גומחת מגבל-בנה צר וצדון כי חכמה מאד: ³ ותבן
צר מצור לה ותצבר-טף כעפר וחרוץ בטיט חוץות: ⁴ הנה אדי ירושה והכה ביט חילה והוא באש תאכל: ⁵ תרא אשקלון ותירא וועה
ותחיל מאד ועקרון כירביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: ⁶ יושב מכדור באשדוד והכרתי גאון פלשתים: ⁷ הסרתי דלו מפו
ושקצין מבון שנוו ונשאר גמ-היא לא-אלתו והה כאל-ביהו ועקרון כיבוט: ⁸ חנני לבי-יהודה מעבר ולא-יעבר עליהם עד
גנש כי עתה ראיתי בעני: ⁹ גלי מאוד בת-צון קרי עי בת ירושם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב עלי-חמור ועל-יעיר
ב-אתנות: ¹⁰ והכרתי-רכב מאפרים וסוס מירושם וונכרצה קשת מלחמה ודבר שלום לנויים ומשלו מים עד-ים ומגער עד-אפסיאראץ:
¹¹ גמ-יאת בדמ-יבורייך שלחתי אסיך' מבור און מים: ¹² שבו לבצ'ון אסיך' התקונה גם-הו מגד משנה אשיך' לך: ¹³ כי-ירכתי
יהודה קשת מלאת אפרים ווערהי בניר צוון על-בניר יון ושמתייר כחוב גבר: ¹⁴ יהוה על-יהם ויצא כברק חזו ואדני והוא בשופר
ויתקע ומול בסערות תיכון: ¹⁵ יהוה צבאות יגן על-יהם ואכלו וככשו אבנין-קלע ושותה הם כמוין ופלאו כמזרק קויות מזבח: ¹⁶ והושעם
הו אל-היהם בזום ההוא כצאן עמו כי אבנין-זבר מתנושסות על-אדמתה: ¹⁷ כי מה-טבו ומה-פנוי דגן בחורים ותירש ינוגב בתלוות:

Chapter 10

¹ שאלו מיהוה מיטר-בעת מלוקש יהוה עשה חזים ומטר-גיטם יתע להם לאיש עשב בשדה: ² כי התראפים דברו-און והקוסמים חזו-שר
וחלומות השוא ידבחו הבל ונחמון על-כן נסענו כמוד'אן יענו כיראין רעה: ³ על-הרעם חנה אפי ועל-העתודים אפקוד כירפקד יהוה
צבאות את-עדרו את-בביה יהודה ושם אותם כסוס הוזן במלחה: ⁴ מקנו פנה מפנו ימד מקנו קשת מלחמה מקנו יצא כל-נו-שׁ ויחד:
⁵ יהיו כנברים בזוסים בטיט חזות במלחמה וולחמו כי יהוה עקס והבישו רכבי סוכים: ⁶ גברתע | את-בביה יהודה ואת-בביה יוסף ואושע
והושותים כי רחמתים והו כשר לא-זנחותם כי אני יהוה אל-היהם ואעט: ⁷ יהיו כנבור אפרים ושם לגם כמוין ובניהם ויראו ושמחו
ול-לבם ביהוה: ⁸ אשרקה להם ואקבצם כי פדיים ורכבו רב: ⁹ ואזעט בעלים ובמרחיקים יזכרוני וחמי את-בניהם ושבו:
¹⁰ והшибותם הארץ מצרים ומאשר אקבצם ואל-ארץ גלעד ולבנון אבאים ולא ימצאו להם: ¹¹ ו עבר בזם צורה והכה ביט גלים והבישו כל
atzlotot יואר והורד גאון אשרו ושבט מצרים יסור: ¹² גברתע ביהוה ושבמו ותהלך נאם יהוה:

Chapter 11

פתח לבנון דלטיכון ותאכל אש באחריך;² היל בירוש כי נפל ארוז אדרים שגדדו היילו אלוניו בשן כי ירד עיר הבצור;³ קול לילת הרעים כי שגדה אדרתם קול שאגט כפירים כי שגד נאון הירדן;⁴ כה אמר יהוה אלהי רעה את-צאן ההרגנה;⁵ אשר קניין יהרגן ולא יאשמו ומכויה יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעהם לא יחמול עליהם;⁶ כי לא אחמול עזע על-ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי מפקיע את-האדים איש ביד-רעחו וביד מלטו וכחתו את-הארץ ולא אziel מידם;⁷ אָרַעֲה אֶת-צָאן הַהְרֹגָה לְכָן עַנִּי הַצָּאן וְאַקְהֵלִי שְׁנִי מְקֻלֹּת לאחד קָרָאתִי נָעַם וְלָא-חֵד קָרָאתִי חֲבָלִים וְאָרַעֲה אֶת-הַצָּאן;⁸ אָכַח אֶת-שְׁלַשְׁת הַרְעִים בִּרְוח אָחֵד וְתַקְצֵר נְפִשְׁלָה בָּהֶם וְגַם-נְפִשְׁמָשׁ בְּחֵלָה בְּיַיִן;⁹ וְאָמַר לֹא אָרַעֲה אֶת-כְּתָם הַמְּתָה תְּמָות וְהַנְּכָחָת תְּכָמֵד וְהַשְּׁאָוֹת תְּאָכֵל נָהָא אֲשֶׁר-בָּשָׂר רָעוֹתָה;¹⁰ וְאָכַח אֶת-מְקֹלִי אֶת-נְעָם וְאֶת-עָם אֶת-פִּיר אֶת-בְּרִיתִי אשר כרתי את-כָּל-העמים;¹¹ וְתַפְרֵר בֵּין הַהְוָא וְזַעַן כְּעַנִּי הַצָּאן הַשְׁמָרִים אֲתִי כִּי דְבָרֵיהָ הוּא;¹² וְאָמַר אֱלֹהִים אִסְטוּב בְּעִינֵיכֶם הַבּוֹשָׁךְ וְאִסְמַלֵּא חַזְלוֹ וְשַׁקְלוֹ אֶת-שְׁכִירִי שְׁלַשִּׁים כֶּסֶף;¹³ וְיֹאמְר יהוה אלוי השיליכו אל-היי-זיך אָזְר הַזָּקָר אשר יִקְרְתֵּי מִלְעָלָיהם וְאַחֲהָם שְׁלַשִּׁים הַכְּסָף אֲשֶׁר-יָמַר בֵּית יהוה אל-הי-זיך;¹⁴ וְאָנְדַע אֶת-מְקֹלִי הַשְׁנוֹ אֶת-הַחֲלִלִים לְקַפֵּר אֶת-הַאֲמֹתָה בֵּין יהודָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל;¹⁵ וְיֹאמְר יהוה אל-עד קְחֵלָן כְּלֵי רָעה אָוֹלִי;¹⁶ כִּי הַנְּהָאָנָכִי מְקֹם רָעה בָּאָרֶץ הַנְּכָחָת לְאַיִלָּקֵד הנער לא-אי-בְּקֵשׁ וְהַשְׁבָּרָת לְאַרְפָּא הַצְּבָה לְאַכְלֵל וּבָשָׂר הַבְּרִיאָה יַאֲכֵל וּפְרִיסָּה יַוְרֵק;¹⁷ הַיּוֹ רָעֵי האֲלִיל עַזְבוּ הַצָּאן חָרֵב עַל-זְרוּעָוּ וְעַל-עַנְוָן וּמִינְוּ זְרוּעָוּ יִבּוֹשׁ תִּבְשֵׁשׁ וְעַיְמִינוּ כְּהָה תְּכַהָּס.

"strong= "d:H1208" x-morph= "He,Td:Ncmsa" בזור | lemma | 11:2 הבזיר | 11:1

Chapter 12

1 משא דבריהוה על-ישראל נאמ' יהוה נתה שלום וצדקה רוחיך בקרבו;² הנה אנכי שם את ירושלים סְפִירָעֵל לכל העמים שביב ובם עלייהה ויהה במצוור על-ירושלים;³ והיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמשה לכלי העמים כל-מעסיה שרוט וشرطו ואספו עלייה כל גוי הארץ;⁴ ביום ההוא נאמ' יהוהacha כל-סוס בחמונו ורכבו בשגנון ועל-בית יהודא אפקח את עינוי וכל-סוס העמיםacha בעורון;⁵ אמרנו אלף יהודה בלבם אמיצה לי' ושבני ירושלים ביהה צבאות אליהם;⁶ ביום ההוא אשיט את-אלפי יהודא כיior אש בעצים ולפיד אש בעמיו ואכלו על-ימין ועל-שמאל את-כל-העמים שביב ונשכה ירושלים עוד מתחיה בירושלים;⁷ והושיע יהוה את-אהל יהודה בראשנה למן לא-תגנול תפארת בית-דוד ותפארת ישוב ירושלים עלי-יהודה;⁸ ביום ההוא יגנו יהודא בעד יושב ירושלים יהה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כל-הימים כמלך יהודא לפני פניהם;⁹ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את-כל-הנים הקיימים על-ירושלים;¹⁰ ושפכתי על-בית-דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והבטו אליו את אשר-קדשו ופסדו עליו כמספ"ד על-היחיד והמר עליי כהמך על-הברכו;¹¹ ביום ההוא יונקל המספ"ד בירושלם כמספ"ד הד-רומי בקעת גגדון;¹² סופקה הארץ משפחות משפחות בלבד משבחת בית-דוד בלבד ונשיהם בלבד משפחתי בית-ינתן בלבד ונשיהם בלבד;¹³ משפחתי בית-ילוי בלבד ונשיהם בלבד משפחתי השמעי בלבד נשיהם בלבד;¹⁴ כל המשפחות הנשאות משפחתי משפחתי בלבד ונשיהם בלבד;

Chapter 13

1 בנים הוה מקור נפתח לבית דוד ולישבו וירושלם לחטאת ולנזה; **2** והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות אכזריות את-שםות העצבים מזרה הארץ ולא יזכה עוד וגם את-הנגבאים ואת-דרום הטהמה אבעיר מזארץ; **3** והיה כיניבא איש עוד ואמרנו אליו אביו ואמו וליזן לא תחזה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרחו אביו ואמו וליזן בהנגבא; **4** יהעה | ביום ההוא יבשנו הנגבאים איש מחזינו בהנגבאונו ולא ילבשו אדרת שער למן רקש; **5** אבל לא נביא אנכי איש-ענד אדמה אנטיכי כי אDEM הנקני מנעוורי; **6** ואמר אלהי מה המכות האלה בין זיך ואמר אשר הכתיב בית מהבוייס **7** חורב עורי על-הר'י ועל-גבר עמי'י נאם יהוה צבאות לך את-הרעה ותפוצין האן והשבתי ידי על-הצנינים; **8** והיה בכל-הארץ נאם יהוה פישנים בה יכרתו יונעו והשלשת וווער בה; **9** והובאי את-השלשות באש וצורתים צערף את-הכסף בחניטים כבchan את-הזהב הוא | יקרא בשמו ואנן אמרו אותו אכזרי עמי' הוא והוא ואמר יהוה אלהים

Chapter 14

¹ הנה יומ-יבא ליהו וחלק שללו בקרובן;² אספה ת-כל-הנוים | אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלהנה³ ויצא חציו העיר בוגלה ומתר העם לא יקרה מוך-העיר;⁴ ויצא יהוה ונלחם בגנים הם כיום הלחמו ביום קרב;⁴ עמדו ונגלו ביום-ההוא על-הר הולמים אשר על-פנינו ורשותם מקדם ונבקע הור הזיתים מהצוו מזרחה ועמה גיא גדולה מאד ומיש חציו ההר צפונה וחיצון-גנינה;⁵ ונסתם גיא-האר כי-בעז גיא-האר אל-אלzel נסתחם מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה ובאי יהוה אלהי כל-קדושים עמר;⁶ והיה

בַּיּוֹם הַהוּא לְאִיהָיוָה אָור וְקָרֹות¹² קְפָאֹן¹³ 7 וְהִיא יוֹמֵאָחֹד הוּא יִזְדַּע לִיהְוָה לְאַיִּים וְלְאַלְילָה וְהִיא לְעַת־עֲבוּב יְהִיא־אָרוֹן⁸ וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת־קִים־מִיחָיִם מִירוּשָׁלָם חֲצִים אֶל־הָמֶרֶת הַקְּדוּמָנוֹן וְחֲצִים אֶל־הָמֶרֶת הַאֲפָרָנוֹ בְּקִיז וּבְחַרְף יְהָה⁹ וְהִיא יְהָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהִיא אָחֹד וְשָׁמְכוֹ אָחֹד: 10 יִסּוֹב כָּל־הָאָרֶץ עֲרָבָה מִגְבָּע לְרָמָן נֶגֶב יְרוּשָׁלָם וְרָאָמָה וְיִשְׁבָּה תְּחִתָּה לְמַשְׁעָר בְּנִימָן עַד־מְקוּם שַׁעַר הַרְאָשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפָּנִים וּמִגְּדָל חַנְגָּל עַד וְקָבֵוי המֶלֶךְ: 11 וַיְשַׁבּוּ בָה וְחִרְמָם לֹא וְהִיה־עֲזֹז וְיִשְׁבָּה יְרוּשָׁלָם לְבָטָח: 12 וְזֹאת תְּהִיא הַמִּגְפָּה הַרְאָשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפָּנִים וּמִגְּדָל חַנְגָּל עַד וְקָבֵוי המֶלֶךְ אשר צָבָאו עַל־יְרוּשָׁלָם הַמֶּקֶן | בָּשָׁר וְהָא עַמְּד עַל־גָּלִיל וְעַנְיָן תְּמִיקָּה בְּתָרְחָן וְלְשׁוֹנוֹ תְּמִיק בְּפִיהָם: 13 וְהִיא בַּיּוֹם הַהוּא מִהוּמָת־יְהָה רְבָה בָהָם וְהַחֲזִיקוּ אִישׁ יְד רָלוֹ וְעַלְתָה יְדָוָה עַל־יְד רָעוֹה: 14 גָּמָס־יְהָה תְּהִיא תִּלְחָם בְּיְרוּשָׁלָם וְאָסָר חַיל כָּל־הָגּוֹן סְבִיב זָהָב וְכָסֶף וְבְגָדִים לְרַב מָאָד: 15 וְכֵן תְּהִיא מִפְּתַת הַסּוֹס הַפּוֹדֵד הַגְּמַל וְהַחֲמָר וְכָל־הַבְּהָמָה אשר יְהָה בְּפָמָנוֹת הַהְמָה כְּמִגְפָּה הַזֹּאת: 16 וְהִיא כָּל־הַנּוֹתֵר מְכָל־הָגּוֹן הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָם וְעַל־מִדְּבָר מִדי שְׁנָה בְּשַׁנָּה לְהַשְׁתַּחַזְתָּ לְמֶלֶךְ יְהָה אָבָאות וְלַחֲג אֶת־חַג הַסּוֹס: 17 וְהִיא אשר לא־יעַלה מָאת מִשְׁפָחוֹת הַאֲוֹצָל אֶל־יְרוּשָׁלָם לְהַשְׁתַּחַזְתָּ לְמֶלֶךְ יְהָה אָבָאות וְלָא עַלְיָהָם וְהִיא הַגְּשָׁם: 18 וְאַם־מִשְׁפָחָת מִצְרָיִם לְאַתְּעַלה וְלֹא בָאָה וְלֹא עַלְיָהָם תְּהִיא הַמִּגְפָּה אשר יְגַר וְהִיא אֶת־הָגּוֹן אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֵו לַחֲג אֶת־חַג הַסּוֹס: 19 וְזֹאת תְּהִיא חַטָּאת מִצְרָיִם וְחַטָּאת כָּל־הָגּוֹן אשר לֹא יַעֲלֵו לַחֲג אֶת־חַג הַסּוֹס: 20 בַּיּוֹם הַהוּא יְהָה עַל־מִצְלֹות הַסּוֹס קְדֻשׁ לְיְהָה וְהִיא הַסּוֹרֶת בְּבֵית יְהָה כְּמוֹרָקִים לפני הַפְּזִיבָּה:²¹ וְהִיא כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלָם וּבִיהָקָה קְדַש לִיהְוָה אָבָאות וּבָאָן כָּל־הַזְּבָחָת וְלִקְרָבוּ מִםָּהָם וּבְשָׁלו בָּהָם וְלְאִיהָה כְּנֻעַנִי עַד בְּבֵית־יְהָה אָבָאות בַּיּוֹם הַהוּא:

¹¹ *תְּשִׁבְבָּה | elemma= "שִׁבְבָּה" | lemma= "strong= "H7901" x-morph= "He,VNi3fp"*

¹² *וְקָרֹות | elemma= "קָרָה" | lemma= "strong= "H7135" x-morph= "He,C:Ncfp"*

¹³ *קְפָאֹן | elemma= "קְפָאֹן" | lemma= "strong= "H7087b" x-morph= "He,Td:Ncma"*

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community